

Hayatın Sefasını Süremeyen Sefa

– OMARIM · 05 Temmuz 2018

Doğum Tarihi: 13/07/1992

Şahadet Yeri: Kuzey Irak/Avaşin-Basyan

Şahadet Tarihi: 16/11/2017

Mesleği: Piyade Sözleşmeli Er

Medeni Hâli: Bekâr

Sefa KABAKKAYA, 1992 yılında Ordu'nun oksijen deposu diye tabir edilen ilçesi Gölköy'de dünyaya teşrif etti. Orta hâlli bir ailenin yegâne oğluydu. Çocukluğu iki yaşına kadar Gölköy'de, daha sonra Ordu'da geçti. Eğitim-öğretim macerası Şehit Doğan Gökbulut İlköğretim Okulunda başladı, hayatı Ordu İmam-Hatip Lisesinde şekillendi. İlginç olan bir yanı vardı: Pek ders çalışmamasına rağmen derslerinde başarılıydı. Bu durum zeki olduğunun göstergesiydi belki de. Hatta Sefa'nın Ağrı Üniversitesi Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Öğretmenliği Bölümü'nü kazandığını öğrenen ailesi ve öğretmenleri şaşkınlıklarını gizleyememişlerdi.

Sanatı, sporu seven, hayvanları ve tabiatı ziyadesiyle önemseyen, arkadaşlarına düşkün olan Sefa'nın istikbale dair taptaze umutları, tertemiz hayalleri, peşinden emin adımlarla gideceği hedefleri vardı kuşkusuz. Öğretmenliğe ve askerliğe merak sarıyordu ne hikmetse. İnsanlığa ve aziz bellediği vatana hizmet etmeyi şiar edinmişti kendisine. Üniversite yıllarında birlikte ağlayıp güldüğü, yarım da olsa ekmeğini hiç düşünmeden paylaştığı ve saf anılar biriktirdiği can dostu İsa ile öğretmenlikten vazgeçip askerî elbise giymeye, hani manidar bir tabir vardır ya "çakı gibi asker" olmaya karar verdi.

Bilhassa kıymetlisi bildiği annesi onun asker olmasına çok sıcak bakmıyordu. Malum, televizyonda şehit haberleri duymak yüreğine ister istemez kor düşürüyordu. Deyim yerindeyse anne, oğluna ölümü yakıştıramıyordu. Sefa, " Ölüm sadece askeriyede değil, her yerde anne." diyerek annesini teskin ediyordu. Kolay kolay annesinin bir dediğini iki etmeyen Sefa, bu hususta oldukça kararlıydı. Son sınıfta ailesinden gizlice askerî sınava girdi ve bu sınavdan alınırın akıyla çıktı. Kendisine hedef belirlediği okulundan da mezun oldu. Ona göre başlayan bir iş yarım bırakılmazdı.

Bingöl 49.Komando Tugay Komutanlığı ilk görev yeriydi. Gerçi yağız delikanlı Sefa için vatanın her karışı kutsaldı. Bingöl'deyken ne âşık olduğu mesleğini ihmal etti ne de vazgeçemediği annesini. Annesini abartısız her gün telefonla arardı, annesinden mutlaka hayır duası alırdı.

Vatan sevgisi, tüm sevgilerin üstünde yüce bir sevgiydi Sefa'nın gözünde ve yüreğinde. Bu düşünce onun mesleğine dört elle sarılmasına vesile oluyordu şüphesiz. Dağlarına ve havasına meftun olduğu Bingöl'de bir buçuk yıl çalıştı, geçici görevle Kuzey Irak'ta Avaşin-Basyan bölgesine gitmek vardı

kaderde. Zira oraya gitmek Hak tarafından onun alınaya yazılmıştı. Millî ve manevi duyguları kudretli olan Sefa, bu mevzuları aldığı eğitimin de etkisiyle rahatlıkla idrak edebiliyordu.

Şairin de hitap ettiği gibi “yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi” rahat durmuyordu. Vatanımızın yılmaz bekçilerine daima haince, kalleşçe saldırmayı adamlık addediyordu. Bölgede arazi maalesef çok çetindi, hainler araziye avuçlarının içi gibi biliyorlardı. Onlara göre erkeklik, mertçe savaşmaktan ibaret değildi, askerimizi pusuya düşürmekti.

16 Kasım 2017

Buz gibi havanın ciğerlere ok misali saplandığı bir Kasım günüydü. Sefa ve arkadaşları, 19 Mayıs'ta ellerine bayrak alıp coşkuyla ilerleyen gençleri andırıcasına tim hâlinde bayrama gidiyorlardı sanki. Operasyon vardı, onlar aşınaydı bu tür operasyonlara. Sefa, boş değildi elbette, terörle mücadele eğitimi almıştı Isparta'da. Nereden bilebilirdi ki o gün ölümün kapıyı ansızın çalacağını? Hani diyor ya üstat Mehmet Akif:

“Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müthiş tipidir: Savrulur enkaz-ı beşer...”

İnsan müsveddeleri, yine en büyük kozlarını kullandılar: Pusu. Bir kayanın arkasına kamufle olan hain teröristler, merhametlerini rafa kaldırıp askerlerimize hiç acımadan roket attılar. Aslında o an sipsivri bir hançer saplandı bağrımıza. Çatışmada bir Mehmetçik yaralandı, iki Mehmetçik de şahadet şerbeti içti yudum yudum. Onlardan birisi de hayatın sefasını süremeyen Sefa idi. Daha hayatının baharında -yirmi beş yaşında- kara toprağa bir gül bahçesine girercesine girdi. Hani derler ya “Kara haber tez duyulur.” Hakikaten de öyle oldu. Bu hadise, canı bellediği annesine mülhem olmuştu. Anne, birkaç saat önce rüya görmüştü, rüyasında elini oğluna bir türlü uzatamıyordu.

Öğle vaktiydi, anne ve baba, evlerinin önünde üniformalı insanlara rastladı. Oğullarının başına kötü bir olay gelmesinden şüphelendiler ama anne gün içerisinde oğluyla telefonda konuşmuştu. Aslında her şey yolundaydı. Bu durumu da düşünerek yüreğine su serpmeye çalışıyordu kendince. Karmakarışık bir ruh hâli hâsıl oldu. Devlet erkânı tarafından aileye bir şeyler aktarılmak isteniyordu fakat kelimeler boğazlarda düğümleniyordu. Ve zar zor da olsa Sefa'nın şehitlik mertebesine eriştiğine dair haber dillerden döküldü.

17 Kasım 2017

Şehit Sefa KABAKKAYA, binlerce vatanperverin katılımıyla Ordu'ya yakışır bir biçimde aziz kabul ettiğimiz vatan toprağına emanet edildi.

Œehidim, sizlere minnettarız, ruhunuz Œad olsun!